

Časopis Farního sboru Českokobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Říjen 2019 / 208

I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromovní žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.

Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ (1. Moj. 2,7-9.15-17)

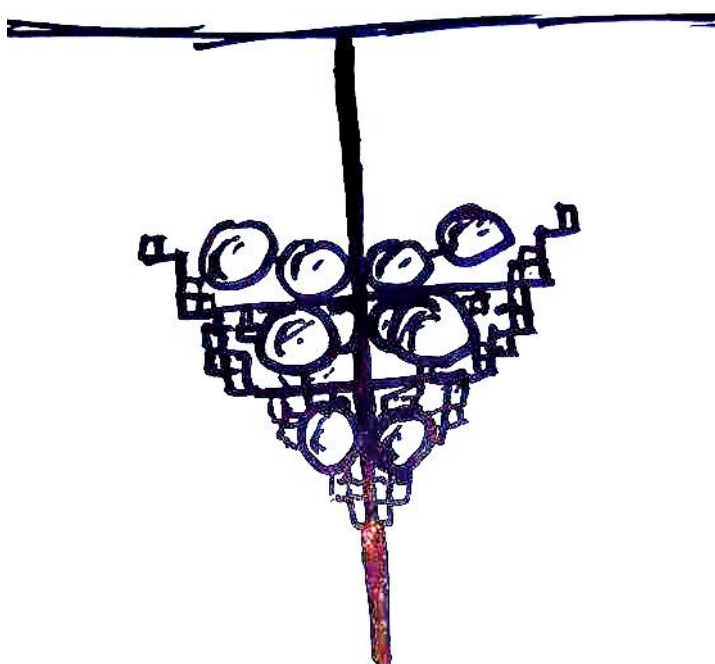
Milí přátelé, sestry a bratři,

na začátku Bible čteme příběhy, kterým se říká „modelové“ nebo „archetypální“. Nejsou reportáží o minulosti, ale něčím daleko důležitějším: příběhy pro současnost, pro nás, ukrývající hluboké pravdy. Modelové jsou v tom, že se neustále opakují, a archetypální v tom, že se nám snaží vyložit, odkud jsme, kde jsme se tu vzali a kdo vlastně jsme, které důležité věci nás určují. Vyprávějí o tom, co je v základu našich dějin a našeho lidství vůbec.

Každá civilizace má své příběhy, a je velmi zajímavé, jak jsou si podobné. I příběhy o symbolických či posvátných stromech najdeme v jiných moudrých knihách a mytologiích.

Žádný příběh není dokonalý, už proto, že naše řeč nemůže obsáhnout skutečnosti, které jsou „nevypravitelné“, které nelze pojmout slovy. Každé podobenství kulhá, už proto, že není definicí, ale že mluví o velké či těžko pochopitelné věci, které se podobá nějaký příběh o věci malé či pochopitelné.

Kniha „počátků“ (Genesis) vypráví o tom, že člověk byl postaven Boží štědrostí do ráje, kterého si mohl

obr. Vojta Heller, 13 let: Lustr - strom života

užívat, s podmínkou nedotknutelnosti dvou symbolických stromů – stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.

Příběh o „pádu člověka“, jak se tradičně říká vyprávění o tom, jak Adam a Eva okusili ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého, jistě dobře znáte: Pojíst ovoce z tohoto stromu mělo za následek smrtelnost. Vykladači říkají, že problém byl v motivaci, kterou prezentoval had: „Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé“. Nešlo tedy jen o to, že se nějaké ovoce prostě jíst nesmí a že lidé neposlechli. Problém byl a je v lidské touze být jako Bůh a rozhodovat o tom, co je dobro a co zlo, být arbitrem v této věci, nemuset se zodpovídat Bohu jako nejvyšší autoritě.

Obvykle se proto zaměřujeme na to, jak k tomu došlo, že Adam a Eva ze stromu poznání pojedli, tedy na rozhovor hada s Evou, a na nedůvěru k Bohu, kterou se snažil had zasít do srdce lidí. Málokdy mluvíme o vyhnání z ráje a o tom, že člověk něco nesměl, a přesto to udělal, a jaké to mělo následky.

Bojíme se totiž vycházet vstříc porozumění, které vykresluje Hospodina jako trestajícího a nepřijícného boha, který vyžaduje slepou poslušnost.

Bůh určitě nechtěl mít člověka hloupého, který by žil v ráji a nevěděl nic o reálném životě. Poznání není samo o sobě špatné, ale přináší s sebou vyšší nároky na poctivost a zodpovědnost člověka. Např. pokrok v lékařské vědě nás staví před nová etická dilemata, která jsme dřív nemuseli řešit. Ale i tento rozměr v příběhu je: jak člověk překročí určitou hranici, tak se to s ním veze.

Strom života jako by byl ve stínu stromu poznání. Skoro nic o něm z Bible nevíme. I Eva, když mluvila s hadem, mluví jen o jednom stromu uprostřed zahrady. Ovšem celý příběh uzavírá resumé: *I řekl Hospodin Bůh: „Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.“ Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života. (Gn 3,22-24)* Když už se člověk vydal na svou cestu, kterou může jít i bez Boha, je třeba dát pozor na to, aby nerozhodoval ve věcech života a smrti, resp., když se to děje, aby u toho byl opatrnější než u čehokoli jiného a aby v rozhodování o těchto věcech nebyl jen sám svým pánem.

O plodech na stromu života se v knize Genesis nepíše. Až v knize Zjevení (22,1-2): *A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy...*

A o kousek dál: *Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. (Zj 22, 13-14)*

Nejen na konci lidských dějin, ale už nyní otevírá Boží dobrota svou náruč pro všechny národy. Ti, kdo se chtějí uzdravit a žít život v plnosti, se však potřebují očistit a smířit s Bohem. Odpuštění se již dostalo a znova dostává, to Bůh nezadržuje nikomu, kdo o ně stojí. Jako křesťané věříme, že to nejdůležitější pro nás se už stalo skrze Krista,

jeho život, smrt a vzkříšení, že je i cestou k Bohu a do ztraceného ráje.

Jeho cesta k životu vedla přes kříž, který byl hrozným popravčím nástrojem, a přesto se stal symbolem Boží lásky a věčného života. Proto se už v raném křesťanském umění objevovaly obrazy či mozaiky kříže ve tvaru stromu, který je obtěžkán plody.

Jsem moc rád, že u nás v kostele máme lustr, který je jedním z moderních zpracování tohoto obrazu. Rád na něj vedle krásné plastiky včele kostela upozorňuji návštěvníky. Rádi také zpíváme píseň: „Z přetěžkého kříže, který nesl Pán, strom života stal se, plody obtěžkán.“ (EZ 695)

Utrpení obvykle vnímáme negativně, jako něco, co by nemělo být, čemu bychom se rádi vyhnuli. Ale mnozí máte zkušenost, že právě tehdy, kdy člověk trpí, zažívá pomoc a solidaritu druhých, kterou ani neočekával. Neštěstí mnohdy vyvolá nečekanou štědrost. Často se stává, že rodina kolem nemocného se semkne nebo usmíří. Jeden starý nemocný muž mi řekl: „Nikdy jsem nevěděl, jak mě mají rádi, nikdy jsem necítil tolik lásky.“ Není to automatické a není na to nárok, ale utrpení může přinést i dobré plody.

Prosím, přečtěte si v příštím čísle článek o sborovém večeru, kde jsme se zabývali souvisejícím tématem: eutanázií. (Článek se do tohoto čísla nevešel.) V současné době probíhá v parlamentu debata na toto téma a hrozí, že se staneme další zemí, kde bude eutanázie nebo asistovaná sebevražda legální.

Jsem vděčný, že se sborový zájezd nakonec uskutečnil, i když nás bylo málo a některé jistě mrzelo, že kvůli radostnějším událostem nemohli být s námi. V neděli jsme navštívili evangelický kostel ve funkcionalistickém slohu, který zvenku vypadá šedě, ale uvnitř je krásný a zalitý světlem. Setkali jsme se tam s „naším“ br. Milanem Kejzlarem, který byl na návštěvě u dcery, což nás oboustranně velmi potěšilo. Břeclavští rozjíždějí odvážný projekt mateřského centra, který přitahuje ke sboru rodiny s malými dětmi a zřejmě i významně finančně pomůže sboru s menším počtem členů. Mluvil jsem tam se dvěma staršími muži; oba byli nadšení pro nové věci, jeden např. navrhoval zmenšení živého plotu, tak, aby bylo kostel vidět, a oba se přihlásili jako dobrovolníci, kteří budou pracovat jako „hlídači“ v mateřském centru (na jednoho člověka to vychází na 7 hodin měsíčně). Břeclavský farář David Najbrt je inspirativní osobnost, pracuje i jako nemocniční klaun. Rád bych ho pozval na některou ze sborových nedělí.

Chtěl bych Vás ještě pozvat na konferenci „Otcovo srdce“, která proběhne ve dnech 7.-10.11. v našem městě. Jedná se o ekumenický projekt, do kterého se zapojují všechny církve v našem městě. Hlavním řečníkem bude *Paľo Strežo*, vedoucí Společenství Novej Evanjelizácie v Dolním Kubíně. Můžete se podívat na videa s jeho přednáškami na youtube, stačí zadat do vyhledávače jeho jméno. Mě zvláště zaujal příběh, který převyprávěl ve videu s názvem „Vandalizmus ako dôsledok zločinov na Židoch“.

Na plakátu, který se brzy objeví na výlepních plochách a je i na našich webových stránkách, je podtitulek: „Odpustit a vstoupit do svobody, stát se synem a dcerou. Najít domov otcově lásce.“ Jistě tušíte, že za tím bude zvěst asi nevyčerpatelného podobenství o marnotratném synu či milosrdném otci. Paľo Strežo mluví o tom, že se často vnímáme spíše jako sirotci než jako Boží děti, že potřebujeme uzdravit svá (různá) zranění a vnímat projevy či zjevení Otcovy lásky.

Konference už proběhla v několika městech. Někde vyvstala potřeba pojednat konkrétní téma - v Liberci (původně německé město) se věnovali smíření s Němci, v Kroměříži smíření s komunistickou minulostí, jinde smíření mezi katolíky a protestanty, jinde zase vztahům mezi muži a ženami. (Jistě není náhodou, že polsky se smíření řekne „pojednanie“.)

Na konferenci je třeba se přihlásit. (Je možné si připlatit také za stravu v hotelu Apollo.) Program bude probíhat v kině. Začne ve čtvrtek večer, na který je pozvaná širší veřejnost (ti, kteří se nepřihlásili) a kde je vstup zdarma. Třeba Vás to zaujme a budete chtít se účastnit dalšího programu.

Myslím si, že konference bude přínosem pro naše město, především v oblastí smíření a porozumění. Chtěl bych se jí podle možností zúčastnit. Program bude doprovázet slovenská kapela Timothy (ve čtvrtek večer) a také skupina lidí, kteří se budou za naše město vytrvale modlit. K dispozici bude prostor pro osobní modlitbu a také důvěryhodní lidé, kteří budou ochotni naslouchat těm, kdo se budou chtít svěřit. V neděli budou bohoslužby v kině, rozhodli jsme se je prožít společně – katolíci i protestanté, a prožít je včetně bolesti z toho, že nemůžeme společně slavit večeri Páně; tato bolest se může stát katalyzátorem touhy po jednotě (zní to divně, ale mám osobní zkušenost, že to má smysl zažít). Bohoslužby v našem kostele se rušit nebudou. Na staršovstvu převládá názor, že důležitější, než netříštit síly, je to, aby měl každý možnost volby.

Hledají se dobrovolníci, kteří by mohli pomoci s dětmi, s občerstvením, nebo ti, kdo by byli ochotni se zapojit do modlitební služby, i muzikanti, kteří by se improvizovaně zapojili do služby chval. Dobrovolníci si hradí výdaje za stravu, ale neplatí konferenční poplatky. Prosím, hlase se u mne.

Tuším, že to leckomu zní podivně, já jsem také nikdy neholdoval velkým setkáním ani jsem si nemyslel, že musí přijít něco extra, aby si člověk mohl uvědomit, co je v životě víry podstatné. Ale mám za to, že tuto konferenci můžeme vzít jako nabídnutou pomoc či podanou ruku a očekávat, co nám Bůh chce říct třeba právě i při této příležitosti. Br. Radek Palacký z Církve bratrské, který konferenci spolu se svou manželkou Janou organizuje, bude kázat na ekumenickém večeru chval v úterý 8.10. v 19 hodin, kam Vás také srdečně zvu.

Těším se i na pravidelné setkávání s Vámi nejen při bohoslužbách, ale i při dalších setkáních.

Srdečně Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Jarmila Dobešová
Marie Frňková
Marie Halfarová

Milada Sláčiková
Vlasta Drozdová
Jan Fabián

Staršovstvo

• Reminiscence

- poděkování za pomoc při zasedání představenstva Jeronýmovy jednoty
- sborový den na téma Etika životního prostředí – přednáška se někomu líbila a někomu nelíbila, na staršovstvu k tomuto tématu proběhla rozsáhlá diskuze
- sborový večer na téma Euthanasie – byla malá účast (*článek bude v příštím čísle*)
- sborový výlet Lednice a okolí – vydařil se, byla malá účast, ale krásné počasí
- dvě svatby mimo náš sbor a pohřeb bratra Jana Melichaříka
- manželům Ludmile a Janu Trusínovým ze Slušovic se v pátek 27.9.2019 narodila dvojčata Prokop a Markéta

• Žádosti

- 20.10.2019 křest Filipa Kindla – syna Moniky Kindlové rozené Krčmářové z Vizovic
- žádost o poskytnutí prostor od organizace Centrum pro rodinu Valašské Meziříčí

• Další termíny

- 4. - 6.10.2019 - sjezd nejen evangelické mládeže v Novém Městě na Moravě
- 13.-17.10.2019 - rekondiční pobyt v Sola Gratia (organizuje bratr farář Heller)

• Zprávy ze středisek Diakonie

- bratr Heller informoval o plánovaném výběr. řízení na ředitele sloučeného střediska
- byly uzavřeny dva obchody Secondhelpu – v Kopřivnici a v Novém Jičíně
- byla otevřena kavárna *Pralinky s příběhem* na Vrbenské ulici, sbor daruje 8 židlí

- Ses. Eva Janírková podala **finanční informace** k 30. září 2019: pokladna: 4 860,- Kč, bankovní účet: 36 591,- Kč, saláry hotově: 6 000,- Kč, saláry bankou: 2 550,- Kč, sbírky celkem za září 11 785,- Kč, z toho: pro potřeby sboru 7 510,- Kč, účelová 1 490,- Kč, na Evangelickou akademii 2 785,- Kč

• Hospodářské záležitosti

- Staršovstvo děkuje bratru Mikšovi za zajištění dalších nabídek na sanaci půdy a zajištění řeziva na podlahu kostelní půdy. Bratr Mikš posoudí všechny nabídky a doporučí realizační firmu. Staršovstvo souhlasí s realizací sanace půdního prostoru nad kostelem v tomto roce v rámci čerpání přiděleného grantu od Městského úřadu Valašské Meziříčí.
- Na konci září 2019 bude zahájena oprava plotu do ulice.
- Schody na dvůr budou opraveny ještě na podzim panem Bechným.

ze zápisu Tomáše Jelínka

Děti, dorost, mládež

Velký Tábor 2019 - Hvězdná brána

Všechno to začalo tady – v evangelickém kostele ve Valašském Meziříčí. Po bohoslužbě jsme se rozloučili s rodiči a šli do parku Botanika, kde jsme si udělali seznamovací kolečko a dozvěděli se, že nás čekají dva týdny zážitků a dobrodružství, které strávíme v táboře SGC (Stargate Command). Pak jsme vyrazili na vesmírné plavidlo (autobus) a přitom nás přepadli Jafové. Když jsme vyrazili do tábora, tak nastalo

vybalování, menší úkoly, rozdělování služeb, bodovačka, potom večere a slavnostní nástup. Pak už jenom večerní pobožnost a spát. Potom to byly normální táborové dny, skvělé VTH, jídla a vše ostatní. Ve středu (třetí den) se mělo původně jít na dvoudenní výlet, ale vedoucí zjistili, že už o tom víme, a tak přesunuli dvoudenní výlet na čtvrtek a dělali jako že nic :-), ale my jsme o tom nevěděli, takže jsme celou středu čekali na dvoudeňák a ono nic. Nakonec se na dvoudeňák šlo. Druhý den na cestě trvalo hodně dlouho uvařit oběd, proto jsme přespali na evangelické faře v obci Pržno. Také nás tam čekal náročný úkol (jak pro které), kde jsme museli ve stíhačce odstřelovat nepřátelské Goaldské plavidlo. Podle mě to byl zatím nejlepší dvoudeňák, a to zejména proto, že z něj byl nakonec trojdeňák. Když jsme došli po třech dnech zpátky do tábora, tak nastala velká hygiena a celý zbytek dne byl takový pohodovější. Další den byla neděle, a to je jeden

z klíčových dnů celého tábora, hlavně kvůli tomu, že si ten den sami vaříme oběd a že už je tábor v polovině!!!. Také jsme v neděli hráli jednu celodenní hru, kde jsme si vyměnili role osob. Upřímně - já z toho úplně nejlepší zážitky nemám, takže to tu nechci nijak moc rozvádět. Další dny byly úplně normální, co se týče programu. V polovině druhého týdne však nás pár jedinců onemocnělo a musel jsem jet předčasně domů. Nevím jak ostatní, ale já jsem si ten tábor fakt hodně užil i přes to, že jsem onemocněl. Posílám pozdrav všem, kteří na tomto táboře byli a hlavně vedoucím, kteří pro nás ten tábor připravili.

Vojtěch Heller

Udalo se

Něco o našem sborovém minizájezdu

Chtěla bych se s Vámi podělit o zážitky z našeho putování po jižní Moravě. Když mě oslovila Líba Jelínková, že se pojedete do Adršpašských skal, byla jsem ráda, že se po dlouhé době podívám na místa, kde jsem kdysi už byla. Ale přišla zpráva, že je změna, že se pojedete do Lednice a okolí. V prvním momentu to bylo zklamání, že se nejede podle původního návrhu, ale zároveň jsem se těšila na Lednici, protože jsem tam nikdy nebyla. A tak v sobotu ráno jsem přisedla do auta k Jelínkům a jelo se. Na prohlídku Lednice jsme měli jen půl dne, ale přesto jsme toho stihli hodně. Prošli jsme se krásným parkem

k Minaretu, vyšlapali 302 schodů a za odměnu jsme měli krásnou vyhlídku. Pak následovala prohlídka zámku. I zvenku je to zámek jako z pohádky a uvnitř jsme nevěděli, kam se podívat dřív. Jelínkovi to věděli, obdivovali krásné dřevěné stropy a obložení. Po prohlídce jsme se šli ubytovat na koleje zahradnické školy. Chvilí jsme si odpočinuli a jeli na večerní prohlídku Valtic. V neděli jsme se zúčastnili nedělních bohoslužeb v Břeclavi, poseděli u kávy, čaje a koláčů, popovídali s místními. V poledne jsme konečně vyjeli

k Pálavě. Tady jsme navštívili Archeopark Pavlov, a pak se vydali na dvouhodinový okruh ve skalách s piknikem. Zájezd jsme zakončili v Mikulově v curkárně, protože Maruška měla narozeniny. V 18 hodin jsme vyjžděli směrem domů. Bylo nás sice jenom 11 i s dětmi, ale byly to dva pěkné dny. Dík patří br. Dušíkovi za průvodcovství a zasvěcený výklad a br. Jelínkovi, že nás ve zdraví dovezl domů. Na příští zájezd se s Vámi všemi (dá-li Bůh) těší

Věra Hermanová

Zemřelí

Bratr **Jan Melichařík** se narodil se 29.12. 1939 na Vysoké jako nejstarší ze čtyř sourozenců, ke kterým se přidala po tragické dopravní nehodě i mladší sestřenice Marta, kterou svým rodičům pomáhal spolu s mladšími sourozenci vychovávat. Vychodil základní školu v Lešné a vyučil se automechanikem v Horním Benešově. Pracoval v STS (meziříčské továrně na výrobu traktorů), pak byl na vojně na Šumavě, kde jej okouzila krásná příroda a kam se posléze rád vracel. Později pracoval v Průmyslových stavbách Gottwaldov, v Agrostavu Valašské Meziříčí, a nakonec i v obchodě v Poličné, aby pomohl své dceři.

S paní Marií Kristkovou se vzali 15.2. 1964. Přistěhoval se k ní a jejím rodičům do Poličné č. 45, kde vytvořili krásný domov pro své děti - dceru Irenu a syna Romana. Víím, že za roky společného života s manželkou a se svou rodinou byl velmi vděčný, protože se vždy snažili si vyjít vstříc, pomáhali si a jako rodina vždycky drželi při sobě.

Br. Jan Melichařík prožil takřka celý život za volantem, auta byla jeho vášeň. Kromě práce rád využíval auta i k rodinným výletům. Byl také velkým čtenářem, i v nedávné době si objednával či nechával darovat knihy. I v pozdějším věku se naučil pracovat s internetem, vyhledával si všecko, co ho zajímalo, a po internetu udržoval i živé kontakty s přáteli. Byl také výborný kuchař, velice ho bavilo připravit pro druhé něco dobrého.

Jeho nejbližší o něm říkali, že byl advokátem bez titulu. Jeden z titulů Hospodina v Bibli je „Zastánce“. Br. Melichařík odrážel v životě tuto boží vlastnost. Dovedl se za druhé postavit a uměl využít svých kontaktů – ne pro sebe, ale vždycky pro druhé. Byl vstřícný a ochotný vyřídit a zprostředkovat mnoho věcí. Měl smysl pro humor a dovedl si pohrát i s malými dětmi, a tak si jej oblíbili i kamarádi jeho dětí, říkali mu familierně „Johnny“. Nebyl jen zastáncem, ale i „smírčem“ – velmi mu záleželo mu na pokojných vztazích mezi lidmi, a tak se snažil uhladit různé nerovnosti.

Mnoho let zápasil s velkými zdravotními problémy, léčil se se srdcem. Vždycky ale pookřál, když přišla návštěva.

Br. Jan Melichařík zemřel 23.9. ve věku nedožitých 80 let. Rozloučili jsme se s ním v našem kostele v pátek 27.9. Ke vzkříšení jsme jej doprovodili se slovy z proroka Izajáše (49,1-18) a z epištoly Židům (13,5-6): Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Proto můžeme vyznat s důvěrou: „Hospodin je můj zastánce, nebudu se bát. Co by mi mohl udělat člověk?“

Vedle zvěsti o Bohu, který se zastává člověka, jsem si dovolil předestřít obraz domova, přirozeného prostředí lásky, která dává dětem postavit se na vlastní nohy,

a přitom stále nabízí teplo rodinného krbu, kde je možné se sejít a čerpat sílu. V době nemoci si Melichaříkovi dokázali říci ještě více, než kdy předtím, že se mají rádi. Projevit cit totiž není slabost, ale síla. Vnuk Tomáš řekl svému dědečkovi, že je vděčný za to, že může nosit jeho jméno. Jako křesťané se nazýváme jménem Ježíše Krista, toho, který pro nás položil život.

Rodina vyjádřila poděkování všem, kdo měli br. Melichaříka rádi a kdo se s ním přišli rozloučit, i personálu JIP nemocnice ve Valašském Meziříčí, kde se o jejich manžela, tatínka a dědečka a pradědečka příkladně starali.

Daniel Heller

Diakonie

Českobratrské církve evangelické

Diakonie
**Valašské
Meziříčí**

Diakonie ČCE
– hospic **CITADELA**

Žerotínova 319/21
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 573 034 161- recepce
stredisko@diakoniev.m.cz
www.diakoniev.m.cz
Číslo účtu: 1855020319/0800

Žerotínova 1421
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 571 629 084 - recepce
hospic@citadela.cz
www.citadela.cz
Číslo účtu: 94-2556380247/0100

Dobrovolníkem může být každý – stačí chtít.

V současné době v našem středisku Diakonie ve Valašském Meziříčí pomáhá 28 dobrovolníků. Přichází za seniory do Denního stacionáře Dobromysl a do domácností, navštěvují lidi se zdravotním postižením v chráněném bydlení, zajišťují prodej v dobročinném obchůdku Darovánek. Další 28 dobrovolníků pomáhá v Hospici CITADELA, kde nabízí společnost nemocným lidem při cvičení, procházkách či společném povídání a zpívání.

Ve dnech 13. – 14. září jsme s našimi dobrovolníky vyjeli na vzdělávací setkání do rekreačního střediska Sola Gratia v Bystřici pod Hostýnem. Společně s dobrovolníky a pracovníky Hospice jsme vytvořili skupinu třiceti lidí, kteří se sešli ke vzájemnému obohacení a novému poznání.

Na program byla podnětná přednáška MUDr. Kvitové – lékařky Hospice Citadela – o eutanázii. Její zkušenosti a znalosti nám mnohým pomohly udělat si jasno v tom, proč jsou jednání o jejím uzákonění tak nebezpečná. Argumenty proti jejímu schválení se nás hluboce dotkly. Pan Lubomír Vraj nás zase provedl interaktivním workshopem o hodnotách Diakonie.

Díky názorným ukázkám a společné práci jsme měli možnost si uvědomit, jak důležité jsou hodnoty společenství, milosrdenství, fortelnost a naděje pro naši službu potřebným. Zajímavý byl také kurz první pomoci vedený zkušeným záchranářem hasičů panem Radkem Stolářem. Dobrovolníci měli možnost se zeptat na konkrétní situace, se kterými by se mohli při své službě setkat a prakticky si vyzkoušet masáž srdce. Věnovala

se nám také kolegyně Jarka Hlavicová, která má na starost Půjčovnu kompenzačních pomůcek a seznámila dobrovolníky s pomůckami, které by mohli hůře pohyblivým klientům v domácnostech doporučit. Koordinátorka dobrovolníků Hospice Citadela Dobromila Krupová navíc dobrovolníkům předvedla správnou manipulaci s klientem na invalidním vozíku. Vše si pak dobrovolníci mohli na vlastní kůži vyzkoušet.

O občerstvení ke kávě a čaji se postarali sami dobrovolníci, kteří napekli výborné buchty a záviny. Vytvořili mezi sebou skvělou přátelskou atmosféru, ve které mnozí načerpali povzbuzení a inspiraci pro svou další činnost. Sdílení dobrovolníků potvrdilo, že dobrovolníkem může být skutečně každý – stačí jen chtít. Děkuji všem dobrovolníkům, že pomáhají spolu s námi. Velmi si jejich práce vážíme.

Vzdělávací setkání pro dobrovolníky Diakonie se mohlo uskutečnit díky podpoře Grantového systému ČCE pro diakonické a rozvojové projekty, proto můj dík patří i Českobratrské církvi evangelické. Dobrovolníci jsou skvělí lidé a určitě si pozornost profesionálů zaslouží.

Alena Hellerová

Stánky Diakonie navštívily desítky lidí

V srpnu a v září jsme se zapojili do tří akcí pro veřejnost, kde jsme prezentovali naše služby a informovali rovněž o činnosti Klubu 3D, v rámci kterého pracujeme s dobrovolníky. Klub 3D je financován s podporou Grantového systému ČCE pro diakonické a rozvojové projekty. Díky této podpoře jsme vytvořili nový leták o možnostech dobrovolnictví v Diakonii ve Valašském Meziříčí, se kterým jsme na těchto akcích zájemce seznamovali.

23. srpna to byl festival UNITED ve Vsetíně, kde jsme oslovili především mládež, která přijela na tento populární křesťanský festival. Umožnili jsme mladým lidem vyzkoušet si jízdu na invalidním vozíku a podívat se na svět brýlemi simulujícími různé oční vady. Několik zájemců také mohlo zažít, jaké těžkosti prožívá starý člověk, když má například vyjít do schodů. Draha Holubová a Kristýna Klabníková je s trpělivostí oblékaly do gerontoobleku a provedly je řadou situací, které senioři běžně prožívají.

4. září jsme se zúčastnili Jarmarku neziskovek v Rožnově pod Radhoštěm, kde jsme mimo jiné upozornili na den otevřených dveří v sociální rehabilitaci v Rožnově a na sladké produkty našeho sociálního podniku – Pralinkárny.

10. září jsme ve spolupráci s pracovníky Hospice Citadela informovali ve stánku na Valašskomeziříčském náměstí o našich službách a možnostech dobrovolnictví. Zvláště nás potěšil zájem osmáků a devťáků. Doufáme, že se skutečně přihlásí k dobrovolnické službě, až dosáhnou věku 15 let, tak, jak někteří slibovali. Prodávali jsme také pletené ponožky, které vyrobily dobrovolnice Hospice Citadela, nebo knihy a kabelky z Darovánku.

Jaroslav Svěcený zahraje pro hospic CITADELA

Diakonie ČCE – hospic CITADELA srdečně zve na benefiční koncert, o jehož program se postará skvělý houslista Jaroslav Svěcený.

Koncert se uskuteční v **pátek 8. 11. 2019 od 19.00 hodin** ve velkém sále Kulturního zařízení Města VM. V hudebním programu ve znamení tanga doprovodí Jaroslava Svěceného na akordeon Ladislav Horák. Zazní strhující jižanské rytmy Astora Piazzolly, Richarda Galliana, Gorky, Hermosy a dalších skladatelů.

Výtěžek koncertu bude určen na činnost hospice. Vstupenky jsou k dispozici v hospici CITADELA, rezervace je možná na venturova@citadela.cz nebo na tel. č. 739 244 810.

Zuzana Venturová

Bohoslužby:

13. 10. neděle 9.30 pravidelné bohoslužby
20. 10. neděle 9.30 neděle díkčinění - bohoslužby s večeří Páně, křest Filipa Kindla
14.00 sborový den:
Vzpomínání na prázdniny
27. 10. neděle 9.30 pravidelné bohoslužby
3. 11. neděle 9.30 pravidelné bohoslužby
10. 11. neděle 9.30 pravidelné bohoslužby
- bratr Martin Fojtů

Další program v našem sboru:

- 8.10. úterý 19.00 – ekumenický večer chval
káže bratr Radomír Palacký z Církve bratrské
4. 11. pondělí 18.00 - sborový večer
Pomoc Zambii – ses. Kateřina Bartoňková

Pravidelný týdenní program

- Úterý 15.15 náboženství pro předškoláky (8.+29.10.)
17.00 setkání rodin (po domluvě, tel, 777 342 910)
Čtvrtek 13.45 náboženství
18.00 biblická hodina
Pátek 18.00 mládež (dle dohody)
Neděle 8.45 zkouška pěveckého kroužku (od října)
9.30 bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

- neděle co 14 dní ve 14.00 hod.
- farář Daniel Heller 6.10., 3.11., diakon Jan David 20. 10.

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody
Farář Daniel Heller
mobil: 777 342 910
pevná linka: 571 161 561
daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovnice

Věra Tyralíková
mobil: 723 981 253
Pokladník Eva
Janírková
mobil: 777 344 994

Adresa sboru:

Blahoslavova 3
757 01 Val. Meziříčí
telefon do kanceláře:
571 161 560
e-mail: [valasske-
mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)
číslo účtu
u Poštovní spořitelny:
190396260/0300
[http://valasske-
mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

NÁŠ ČASOPIS

Vydáno 6. 10. 2019
Příspěvky, ohlasy
a připomínky přijímá:
Anna Jelínková
Palackého 420/21
757 01 Val. Meziříčí
mobil: 721 935 185